

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Aesculapii apud Aegas demolitio. Cap. LIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

sis statuis & monumentis funditus deleri iussit. Extemplo igitur imperatoris mandato machinamenta, quibus petulans & lasciuus error propugnabatur, penitus euersa sunt. Quippe militum manus loco purgando operam nauauit. Qui autem ad hoc usque tempus luxuria diffuissent imperatoris minis perterriti, continentiam deinceps modestiamque colere didicerunt. Non dissimili ratione etiam superstitiosi Gentiles, qui erant opinione sapientes, re ipsa suam ipsorum inanitatem animaduertere ceperunt.

Aesculapii apud AEGas demolitio.
CAP. LIIII.

VBi namque error eorum, qui inter Cilices sapientes videbantur, in demone ibi colendo longius serpsit, infinitis super eo tanquam conseruatore & medico propterea in admirationem traductis, quod interdum dormientibus apparuit, nonnunquam egrotantium corpora morbis releuauit (erat hic sine dubio animorum corruptor, quippe qui homines incalidos a vero seruatore abstraxisset, & res verisimiles efficiendo ad impiam peruersitatem rapuisset) imperator, qui deum zelum, verè seruatorem sibi ad defensionem semper proponebat, istud delubrum deiici soloque æquari mandauit. Ac res illa admiranda, nobilium philosophorum celebrata sermonibus, quæ latebris abdita, non daemone, neque Dei, sed erroris cuiusdam speciem, plurimis & diuturnis temporum curriculis, hominum animos in fraudem illicientis, perspicuè representauit, solo nutu & significatione, manu militari disturbata, humique prostrata iacuit. Qui enim Deus alios malis eripere, calamitate leuare simulauerat, non magis iam remedium ad sui propugnationem reperire potuit, quàm cum, uti in fabulis est, fulmine percussus interiit. Verum præclara officia, quæ in hac re imperator noster ad Dei gloriam obiit, non inter fabulas numeranda sunt: siquidem illustri & testata ipsius seruatoris virtute, delubrum illud radicitus sic euersum fuit, ut insanie amentiaque, quæ

*Vid. Sor.
2cm. fol
23. a.*

*Aescula
pius.*

*Aescula
pius.*

N n 3 illic

EVSEBII DE VITA

illic antea oberrauerat, ne vestigium quidem iam relictum esset.

Quomodo gentiles damnatis simulachris ad cognitionem dei conuersi sunt.

CAP. LV.

EX omnibus igitur, qui ante illud tempus se superstitione obligassent, cum errorem suum patefactum & perspicue refutatum oculis cernerent, cumque delubrorum & statuarum ubique vastitatem reipsa intuerentur, alii ad salutare Dei verbum se totos conferre, alii, licet non illud ipsum agerent, patriam tamen & auitam inscitiam improbare, & quos olim Deos existimauerant, risu & ludibrio insectari ceperunt. Ac quidem, quæso, ita in animum inducerent, cum immensam illam nequitiam interius latentem, exteriori quadam statuarum specie obductam satis manifestò perspicerent? Aut enim extinctorum cadauerum ossa, exiccateque caluæ versutis præstigiatorum dolis callidè oblecta, aut sordidæ lacerateque vestes horrida & impura fœditate farcitæ, aut congeries ex fœno & stipula collecta suberant. Quæ cum in simulachra inanima congesta conspiciantur, vehementer & suam, & patrum suorum amentiam incusant: præsertim cum planè intellexissent, neminè in illis abditis recessibus, aut in ipsis statuis, vel dæmonem, vel ariolum, vel deum, vel vatem, sicuti sibi antea persuauerant, tanquam habitatorem residere: imò vero ne obscurum quidem & umbratile spectrum superesse. Quapropter illis, qui erant ab imperatore ad id negotii delegati, ad omne obscurum antrum, omnemque latentem & apertum recessum facilis patebat aditus. Quinetiam adyta, ad quæ accedere fas non erat, & intima sacraria pedibus militum proterebantur, adeo ut mentis cæcitas, quæ longinquo temporis spacio vniuersos Gentiles occupauisset, horum opere & labore perspicue deprehensa, in omnium oculis defigeretur.

Quomodo